

solidarnost je naša snaga

Solidarna poseta ratnim izbeglicama - aktivnosti u parku

21. april 2016.

Dana 21. 4. 2016. aktivistkinje i aktivisti ŽUC-a posetili su izbeglice u parkovima kod autobuske stanice i Ekonomskog fakulteta. Bilo je na desetine muškaraca, ali i žena koje putuju same, kao i 5-6 brojnijih porodica. Većinom su bili iz Avganistana, Pakistana, Sirije, a bila je i porodica iz zemalja Magreba. Nisu hteli da preciziraju iz koje su države tačno. Svi beže od rata, terora: „Jure nas zajedno i Daesh (Islamska država) i talibani, nećemo ni sa jednim ni sa drugima...“. Niko nije voljan da razgovara mnogo o detaljima putovanja, odakle dolaze i gde idu, prvenstveno zbog krijumčarenja i straha da ne budu iskorišteni i pokradeni, kao što se do sada dešavalo mnogima. Zatvaranje 'balkanske rute' znači rast krijumčarskih mreža, eksploatacije izbeglica, još veću tragediju izbeglica...

Pored straha od otkrivanja podataka, problem je bila i jezička barijera. Izbeglice koje su aktivistkinje i aktivisti sreli danas služe se jezicima urdu i farsi, dok se engleskim vrlo slabo služe. Momak iz Pakistana objašnjavao je kako u njegovoj zemlji vlada teror talibana nad stanovništvom. Svakodnevne su pucnjave i granatiranja. To je bio i glavni razlog zbog kojeg je pobjegao iz zemlje, majka i otac su mu ostali tamo.

Svima je cilj da stignu do Nemačke. Na granici sa Grčkom i Makedonijom im je bilo najgore.

Aktivistkinje i aktivisti podelili su im skromnu pomoć. Pre svega su posetili majke s decom. Razgovarali su i sa tinejdžerima iz Afganistana. Nakon toga su otišli u Mostarsku ulicu, u skvot gde su neki od izbeglica smešteni i gde im se deli hrana, kao i sredstva za higijenu. Uslovi u kojima su smešteni su dramatični. Na ulazu u skvot gde spavaju izbeglice piše „No border hostel“. Unutra svako ima vreću za spavanje, ali spavaju na betoniranom podu. Prostorija za udara neprijatnim mirisom. Ispred ulaza stajali su dva balona sa pijaćom vodom i lavori za pranje veša. U skvotu postoji bojaznost od širenja šuge. Skvot je bez crepova na krovu i prokišnjava na nekoliko mesta, na nekim prozorima nema stakla, nema kupatila tako da je higijena u lošem stanju.

Dvadesetog aprila 2016. u 18 časova najavljeno je da će Komeserijat za izbeglice doći sa policijom i deportovati sve izbeglice iz skvota za kamp u Krnjaču. Ispred skvota je u to vreme bilo oko trideset aktivistkinja i aktivista raznih kolektiva koji su se okupili kako bi iskazali solidarnost, ali se Komeserijat za izbeglice na kraju nije pojavio. Policija je prolazila nekoliko puta i legitimisala tri prolaznika ali nije legitimisala aktivistkinje i aktiviste ispred skvota ni izbeglice. Policija je predhodnih nekoliko noći upadala u skvot i pregledala ga sa baterijskim lampama i puškama. Volonterka iz Info kućice (iz parka kod stanice Lasta), da je tog dana u parku komunalna policija „čistila“ park od izbeglica, terajući ih napolje iz parka, a ljudi iz Komeserijata za izbeglice su (sa osmehom na licu, kako volonterka kaže) kupili ćebad i odeću koja je ostajala u parku od izbeglica i bacala ih u kontejnere za đubre.

Očekuje se sve veći broj izbeglica u parkovima u narednim nedeljama.

Park posetile aktivistkinje i aktivisti: Goran, Mina, Staša i Tomislav

Zabeležio: Tomislav

تضامن
SOLIDARITY
همبستگی
SOLIDARNOST